

вещкий очолить бюро КУК в Оттаві

Оттава, Онт. — Комітет Українців Канади повідомляє про затвердження Андрія Глуховського на посаду координатора інформації при оттавському Бюро КУК, яке буде офіційно відкрито з початком жовтня 1987 року. А. Глуховський почне свою працю 1-го вересня цього року.

В минулих роках А. Глуховський працював у таких установах: член Судової ради Конкордського університету (1984-85); продюсер-дослідник в станції CTV/SFSF в Монреалі (1985); працівник Інформаційно-аналітичного бюро Канадсько-квебекського імміграційного бюро (1985); адміністратор Відділу КУК в Монреалі (1986); диктор-продюсер в радіостанції CRSG, кабель FM в Монреалі (1985-87).

Добре відомий серед української громади у Монреалі, А. Глуховський раніше був референтом багатьох

культурних при Союзі Українців Канади (1985/86) і є членом Пласту. Він був одним з основників Інституту центральної європейської студії у Монреалі.

А. Глуховський отримав ступінь бакалавра з політичних наук і в цей час навчається спеціалізацію у політично-громадському праві в Конкордському університеті.

Його головними обов'язками в Інформаційному бюро будуть: постійний зв'язок між Централізою КУК і федеральним урядом Канади, членами парламенту, пресою, галереєю, чужими амбасдами і посольствами; виконання плянів громадської інформації Централі КУК в столиці Канади; та керівництво постійного бюро в Оттаві.

А. Глуховський плінно володіє українською, англійською та французькою мовами.

Вийшли два томи творів М. Смотрицького

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). Як уже відомо тут опубліковано перші два томи Гарвардської бібліотеки давнього українського письменства, що є частиною Гарвардського Проекту, для відзначення Тисячоліття Хрищення України. У цих томах містяться майже всі твори Мелетія Смотрицького, однієї з визначних постатей культурного відродження, до якого дійшло наприкінці XVI і на початку XVII століть на українських і білоруських землях.

Син письменника, філолога та вчителя Герасима Смотрицького, Мелетій Смотрицький народився на Поділлі коло 1577 року і дістав освіту у Вільнюсі, Острозі, Вроцлаві, Ляйпцигу і Юрберзі. Він написав багато полемічних, проповідницьких, філологічних і богословських праць, які добре ілюструють складність відносин поміж католиками, протестантами і православними його епохи.

На 844 сторінках, під загальною назвою «Зібрані праці Мелетія Смотрицького», перший том відтворює факсиміле оригінальних друкованих видань, том включає 11 його найважливіших релігійних писань, починаючи від славного «Треносу» (1610), кінчаючи «Екзетезисом» (1629). Він пише про потребу творів доступних у мові, знаній тоді як руська (середньо-українська), для вжитку у Богослужінні й молитви, та захищає гідність як руської, так і церковно-слов'янської мов. Смотрицький також доводить, що потрібні добре освічені проповідники та кращі руські школи.

Другий том — це факсиміле оригінального друкованого видання «Евангелія учительного» (1616) Смотрицького. Наголовок характеру частин жанр його

добі, в якому подавалися євангельські цитати з проповідями про дані устуди євангелію. «Евангеліє учительное» є перекладом на руську мову збірки проповідей на Євангеліє, першодрукованих по-церковнослов'янськи.

Смотрицький розглядає цей твір як важливий знахід для «духового добра» українського народу. У світлі завзятої дебати про Берестейську унію 1596 року він бачив потребу твору народною мовою для читання з амвону, в наслідок чого відпала б потреба спиратися на подібні польські католицькі і протестантські твори. Поправки уведені Смотрицьким в Євангеліє дозволяють творці більш успішно конкурувати з польськими текстами. Цей 568-сторінковий том Гарвардської бібліотеки дає три різні версії передмови, написані Смотрицьким, та 78 євангельських уступів у супроводі проповідей, укладених за церковним календарем.

Кожний том містить наукову передмову. Автор передмови до першого тому Смотрицького є Дейвід А. Фрікс, професор слов'янських мов і літератури в Каліфорнійському університеті в Берклі. Д-р Фрікс захистив дисертацію про Смотрицького в Єльському університеті та опублікував дві статті про Смотрицького в журналі Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету, «Harvard Ukrainian Studies». У статті, що надрукована в грудні 1984 року д-р Фрікс оцінює Смотрицького як «руського патріота», який домагався того, «щоб руській нації вільно було процвітати» та уважав, що «першою умовою для цього було об'єднання націй».

(Закінчення на стор. 3)

На Союзівці лунатимуть оперні арії

Б. Чаплінський.

М. Андріюк

Союзівка. — Тут у суботу увечері, 29-го серпня н.р., в рамках літніх розважально-мистецьких програм, виступлять із зразками української класичної музики чотири відомі солісти і солістки із Оперної Кампанії ім. Лисенка.

Марта Кульчицька-Андріюк, сопрано, Олена Геймур, сопрано, Богдан Чаплінський, тенор і Ігор Дар'ян Кравців, баритон, вивчають вечірню програму піснями і аріями в сольових виступах, дуетах і квартетах.

Акомпанюватиме солістам відома піаністка Марта Кузьма-Каннінгем. Програма почнеться о год. 8:30 вечора.

Після мистецької програми відбудеться забава під звуки двох популярних оркестрів — «Темпо» і «Нові покоління».

Філадельфія. — У Видавництві Св. Софія ЗСА і Канади вийшла літом цього року маленька книжечка, яка вже знайшла добрий відгук серед американського загалу.

Є це дуже вдалий англо-мовний переклад знаменитої поеми Миколи Руденка «Хрест», що її видруковано на Заході без згоди автора, який довгий час був ув'язнений у Совєтському Союзі. Переклад цього твору виготовив молодий українець Роман Татчин, який, хоч по фаху фізик, дуже цікавився українською літературою. Він вже зробив кілька добрих перекладів з української літератури на англійську мову, між ними поеми «Панський жарт» і «Іван Вишеньський» Івана Франка, епістолярна повість «12 листів о. Андрея до матері» Меріам Лужницького й інші. Та його переклад поеми «Хрест» Руденка — це мабуть досі найкраща його перекладацька праця.

Вийшов „Хрест” М. Руденка англійською мовою

Поема «Хрест» — це глибоко філософський і християнський твір, надиханий українським мистицизмом і наповнений глибоким трагізмом, який впливає з глибини душі українського народу. Великий голод в Україні у 1932-33 роках є його головною темою, а постать Ісуса Христа, з яким герой поеми, комісар НКВД Мирон, веде розмову, сповнена з ревною діяльністю і вставлена в рамки української історії напередодні 1000-річчя Хрищення Русі-України.

Можна сподіватися, що твір М. Руденка «Хрест» в англо-мовному перекладі Р. Татчина буде гідним продовженням цього великого сучасного поета.

Твір Руденка у перекладі Татчина можна набути послідовно 5.50 дол. (50 центів пересилка) на адресу Св. Софії у ЗСА — St. Sophia, Religions Association, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117, у Канаді: St. Sophia, Religions Association, 85 Lakeshore Rd., St. Catharines, Ont. L2N 2T6.

Твір Руденка у перекладі Татчина можна набути послідовно 5.50 дол. (50 центів пересилка) на адресу Св. Софії у ЗСА — St. Sophia, Religions Association, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117, у Канаді: St. Sophia, Religions Association, 85 Lakeshore Rd., St. Catharines, Ont. L2N 2T6.

Управа Окружного Комітету УНС (зліва): Р. Лазарчук, секретар, шостий — д-р О. Серафим, виконавчий заступник, посередині — Роман Татарський, головний радник УНС і голова Управи; перший справа — Ярослав Базюк, касир.

Дітройт, Миш. (В. Папіж). — Задумише мишигенське літо, а цьогорічна вишнякова гаряча погода, зовсім несприятлива для ділової суспільно-громадської праці. Але помімо такої погоди життя не стало на місці. Воно плується іншим ритмом, і з тим вивчають та назрівують невідкладні справи, які вимагають полагождення, не

Дітройтці влаштували День УНСоюзу

Управа Окружного Комітету УНС (зліва): Р. Лазарчук, секретар, шостий — д-р О. Серафим, виконавчий заступник, посередині — Роман Татарський, головний радник УНС і голова Управи; перший справа — Ярослав Базюк, касир.

Дітройт, Миш. (В. Папіж). — Задумише мишигенське літо, а цьогорічна вишнякова гаряча погода, зовсім несприятлива для ділової суспільно-громадської праці. Але помімо такої погоди життя не стало на місці. Воно плується іншим ритмом, і з тим вивчають та назрівують невідкладні справи, які вимагають полагождення, не

СОВЕТСЬКА ПРЕСА КРИТИКУЄ ЗАХІДНІ „РАДІО-ГОЛОСИ”

Москва. — Совєтські засоби масової інформації розвивають посилену кампанію проти західних „радіо-голосів”, тобто „Голосу Америки”, „Радіо Свободи” і „Радіо Вільна Європа”, які широко інформували про перебіг антисталінських демонстрацій у трьох балтійських республіках у зв'язку із 48-ю річницею відомого совєтсько-німецького договору підписаного Рібентропом і Молотовим, на підставі якого Совєтський Союз анексував Литву, Латвію і Естонію і, очевидно, Західну Україну, у склад СССР.

Окрему увагу тим разом совєтські пропагандисти присвятили передаччю трьох балтійських мовами, що їх з Мюнхену у Західній Німеччині передає радіостанція „Вільна Європа”. Совєти закликають західні радіостанції, що вони підтримують націоналістичні рухи в Совєтському Союзі і вони були інспіраторами перевелених демонстрацій у Вільнюсі, Ризі і Таллінні в неділю, 23-го серпня н.р. Демонстрації, згідно з інформацією західних пресових агентств і кореспондентів, були успішними, а присутні в дуже рішучий спосіб домагалися засудження сталінського терору, відновлення усіх прав для Церков і засудження договору між СССР і гітлерівською Німеччиною в 1939 році, після опублікування повного тексту договору, який ніколи не був оприлюднений в СССР.

Московські опікуни підневільних народів нарікають на „Голос Америки” і „Радіо Вільна Європа”, які передають програми трьома балтійськими мовами, що вони „відіграли головну роль” у підготовці демонстрацій. Більш того, вони, на думку совєтських засобів масової інформації, давали навіть технічні інструкції, як влаштувати та які демонстрації, які висува-

ти гасла тощо, щоб притягнути якнайбільше осіб.

Очевидно, балтійські виконавці гортачів „Голосу Америки” максимално і до цього вони самі признаються, не ховаючи свого задоволення, що це імперський раз вдалося сказати пруду світові про долю балтійських народів і страшний терор Йосифа Сталіна при винищуванні автохтонного населення і перетворення Прибалтики у військову зону комуністичних режимів. За попередніми повідомленнями, навіть в Ніхті Хрущова, місцева міліція і військові навіть були внаслідок сентиментальності заслали в Сибір тих, які були ініціаторами такого діла. Тепер, поки що, обійшлося без наслідків, хоч збільшили відділи міліції спостережати за демонстраціями, а агенти КГБ, змішавшись з народом, записували на магнітофонні стрічки виступи промовців і фіксували їх.

Латвійський дисидент Яніс Розкалнс заявив, що у Вільнюсі було приблизно 2,000 маніфестантів, в Ризі біля 5,000, а в Таллінні 1,500. Совєтські чинники значно зменшили число учасників і всіма способами намагалися применшити значення самої події. Крім того совєтські газети потрактували американські перелачи, як зумисне втручання у внутрішні справи СССР і розпалювання націоналістичних настроїв в балтійських республіках. Як і треба було сподіватися, частину вини Москва перекинула на колоніальних іммігрантів, „нацистських прихвостнів”, „політичних ренегатів”, „людей на виснаженні” тощо.

Дипломати в Москві думають, що після подій у Прибалтиці, СССР розпочне знову загальну кампанію проти „радіо-голосів” з Америки і з Мюнхену.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН висловив вдячність сирійському президенту Гафезові Ассадові за ту роль, яку відіграла Сирія у звільненні з полону американця Чарльза Гесса. Пробувши в полоні у шістських терористів 62 дні, Ч. Гесс втік від них у західному Бейруті. Сирійці допомогли йому дістатися до Дамаску, звідки він вилетів у Лондон. Крім Р. Регена за допомогою Гессові подякували: державний секретар Джордж Шульц — міністр закордонних справ Сирії, а амбасадор ЗСА в ООН Вернон Волтерс — президентів Сирії.

НЬО ЙОРК, який СТАВ за останні півтора року свідком кількох процесів над високопоставленими особами, заміненими в корупції, з місцевих відділів Демократичної партії, готується до чергового судового процесу. Уже почався підбір присяжних для суду над конгресменом-демократом Маріо Бідждржі і колишнім лідером демократів Брукліна Мілом Еспозіто. 69-літній М. Бідждржі і його давній друг М. Еспозіто, якому 81 рік, прибули у федеральний суд Брукліна у супроводі своїх адвокатів і обидва заявили репортерам, що вони невинні. В центрі уваги суду — обвинувачення в тому, що Еспозіто двічі оплатив своєму другові Бідждржі відпустку на Флориді в обмін на те, щоб Бідждржі використав увесь свій вплив і зв'язки, щоб врятувати від фінансового краху компанію, в якій зацікавлений Еспозіто. Судовий процес Бідждржі і Еспозіто викликає велике зацікавлення. Однією з причин є те, що свідками обвинувачення на суді можуть виступити відомі політичні діячі, такі як сенатор-республіканець Алфонс Д'Амато і посади Нью Йорку Едвард Кач.

РЕЧНИК ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОЇ флотії повідомив про невдачу при запуску ракети „Трайлент-1”. Ракета була запущена з південного човна „Бун”, який перебував під водою недалеко від берегів Флориди. Запуск відбувся нормально і лише при вході в атмосферу в заплянованому районі Південної Атлантики із-за неполадок у третьому ступені ракета відхилилася від курсу. Починаючи від 1977 року, в З'єднаних Штатах Америки були запущені 53 ракети „Трайлент”. Лише у трьох випадках запуски були невдачливими.

КОРЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ „Вашінгтон Пост” Моллі Мур повідомила, що місяць військово-морської активності З'єднаних Штатів Америки в Перській затоці коштують платників податків додатково 30 мільйонів доларів. Ці гроші потрібні були на зміну частини залоги, на доставку запасних частин і збільшення платні воякам і старшинам, що знаходяться в зоні так званої „безпосередньої небезпеки”. В цю суму не входить шна пального, що його Кувейт надає для американських кораблів і літаків.

У ЛИСТОПАДІ МИНУЛОГО року амбасадор З'єднаних Штатів Америки в Дамаску Вільям Іглтон був відкликаний до Вашингтону, що виражало протест проти участі Сирії у міжнародному тероризмі. За останні місяці американсько-сирійські відносини поліпшилися і найближчим часом очікують повернення американського амбасадора в Дамаск.

НЕ ВИКЛЮЧАЮТЬ ПРИЇЗДУ М. ГОРБАЧОВА ДО НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. Офіційні представники Організації Об'єднаних Націй і заступник міністра закордонних справ СССР Володимир Ф. Петровський не виключають можливості приїзду до Нью Йорку на сесію Генеральної асамблеї генерального секретаря ЦК КПСС Михайла Горбачова, з передумовою, що Рада Безпекі тієї міжнародної організації погодиться дискутувати його пропозицію про розбросання скликання міжнародної конференції в тій справі, а справи економічного розвитку у світі будуть належно обговорювані на сесії Генеральної асамблеї.

В. Петровський погодився з думкою багатьох американських політичних спостерігачів і кореспондентів, що М. Горбачов, будучи в Нью Йорку, міг би зустрітись з президентом Роналдом Регеном, особливо тоді, як справи переговорів у справі зменшення стратегічної ядерної зброї відлягалися до середнього засягу з Європи наблизитимуться до позитивного закінчення. Совєтський представник підкреслює, що „він хотів би прибути до Нью Йорку на засідання Ради Безпекі, але інші члени Ради мусили б з цим погодитися, а до Вашингтону М. Горбачов поїде тільки у випадку, якщо б там треба було підписувати якийсь договір”, заявив під час інтерв'ю В. Петровський, натякаючи, що переговори в Женеві можна б припинити при добрій волі і

приготувати документи для підпису до кінця вересня, або на початок жовтня цього року.

Відповідаючи на запитання чи відповідатиме час для М. Горбачова для його поїздки до ЗСА, Петровський заявив, що генеральний секретар готовий приїхати навіть завтра до Нью Йорку, якщо Рада Безпекі прийме його „мирні” пропозиції і готова буде над ними дискутувати.

Генеральний секретар ООН Гавіє Перез де-Кусар не заперечив можливості приїзду М. Горбачова на сесію Генеральної асамблеї, яка розпочнеться 15-го вересня і триватиме приблизно до половини грудня. Президент Р. Реген також говорить тимчасово на одній із сесій Генеральної асамблеї, хоч лати виступи ще не визначено.

Представники Білого Дому і Державного департаменту заявили, що совєтська пропозиція про приїзд до ОН М. Горбачова є дійсною новою і, не вважаючи на цілковиту неприготованість до зустрічі на вершині, очевидно, Президент ЗСА є все готовий з ним зустрітись.

Не вважаючи на різницю в поглядах на справи загального розбросання історії окремого фонду ООН для підтримки відсталих економічно країн, В. Петровський налістає, що Адміністрація ЗСА погодиться на скликання Ради Безпекі для передискусування цих важливих проблем.

Генеральний секретар ОН Гавіє Перез де-Кусар не заперечив можливості приїзду М. Горбачова на сесію Генеральної асамблеї, яка розпочнеться 15-го вересня і триватиме приблизно до половини грудня. Президент Р. Реген також говорить тимчасово на одній із сесій Генеральної асамблеї, хоч лати виступи ще не визначено.

Представники Білого Дому і Державного департаменту заявили, що совєтська пропозиція про приїзд до ОН М. Горбачова є дійсною новою і, не вважаючи на цілковиту неприготованість до зустрічі на вершині, очевидно, Президент ЗСА є все готовий з ним зустрітись.

Не вважаючи на різницю в поглядах на справи загального розбросання історії окремого фонду ООН для підтримки відсталих економічно країн, В. Петровський налістає, що Адміністрація ЗСА погодиться на скликання Ради Безпекі для передискусування цих важливих проблем.

У СВІТІ

РОДИНА РУДОЛЬФА ГЕССА, свого часу заступника Адольфа Гітлера, повідомила кореспондентів, що згідно з його бажанням тіло його поховано у засекреченій місцевості. Загально згадується, що родина побоювалась політичних демонстрацій неонацистів під час похоронів і есентаульного задуру молоді з поліцією. Стало також відомо, що син Р. Гесса, Вольф-Рігер Гесс, 49-річний підприємець, дістав вплив крові в мозку і був перевезений в неділю, 23-го серпня, до одного із шпиталів в Мюнхені. Молодий Гесс оспориював офіційну версію смерті свого батька, який, на його думку, ніколи не міг покінчити самогубством, а був замордований противниками гітлерівської системи. Британські джерела повідомили, що Р. Гесс покісався при допомозі електричного шнурка. З огляду на контрверсію повідомлення, також багато інших німців не вірять у самогубство Гесса.

ПОБОЮЮЧИСЯ, ЩО СМЕРТЬ робітника в кінці минулого тижня під час демонстрації може викликати нові масові протести робітників і студентів на вулицях великих міст, південнокорейські відповідальні чинники, тобто представники уряду президента Чун Ду Гвана і опозиційних політичних партій, поспішно розпочали переговори про зміну конституції і переведення безпосередніх всенародних виборів президента країни, щоб таким способом заспокоїти розбурхану публічну опінію. Переговори велися навіть під час похоронів, які відбувалися в середу, 26-го серпня н.р. У принципі обидві сторони вже погодилися на зміну конституції, але до договору між урядом і опозиційними партіями ще не підписано тому опозиція тримає в резерві демонстрантів, щоб у випадку крутих змін уряду виступити повною силою знову в Сеулі й інших великих скупченнях.

В КАНАДІ РОЗПОЧАЛИ страйк робітники залізниць, у висліді чого майже цілковито припинився рух пасажирських й тягарових поїздів. Робітники, які підтримують пропозицію своєї профспілки, зігнорували заклики уряду повернутись до праці, не зупиняти руху поїздів і не підірвати економіки. Федеральний уряд в Оттаві був готовий сісти за один стіл до переговорів з профспілками, але у випадку відмови міністерство транспорту може покритися законом про безпеку країни і наказати армії перебрати тимчасово керівництво залізничним рухом в країні. Страйк розпочався в понеділок, 24-го серпня, після того, як 24-годинні переговори не принесли позитивного результату.

ТЕРОРИСТИ В ЛИВАНІ, захоплювачі закордонних закладників, поширили серед засобів масової інформації відомості про закликом дох західнонімецьких полонених, які закликають свій уряд в Бонні звільнити з тюрми підозрюваного у схопленні пасажирського літака американської повітряної лінії TWA Мохаммеда Алі Гамалеї у заміну за їхнє звільнення. Альфред Шмідт, один із закладників, закликає кандидата західнонімецького уряду Гельмута Коля наказати звільнити Гамалеї і тим самим уможливити переговори про звільнення двох німців. А. Шмідт і Рудольф Кордес були захоплені в мусульманській частині Бейруту ще в січні цього року, коротко після того, як німецька поліція заарештувала у Франкфурті ливанського терориста.

ЗАСТУПНИК МІНІСТРА закордонних справ Ірану зустрівся в головній квартирі Організації Об'єднаних Націй в Нью Йорку з генеральним секретарем ОН Гавіє Перезом де-Кусаром, щоб передискутувати з ним резолюцію Ради Безпекі, яка закликає обидві воюючі сторони, тобто Іран й Ірак, негайно припинити воєнні дії і розпочати переговори між собою про підписання мирного договору. Поінформовані особи кажуть, що переговори заступника міністра Мохаммеда Джівада Ляріджани з Кусаром не були дуже успішними, але вони, мовляв, започаткували діалог про справу замирення у Перській затоці.

СВОБОДА

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 451-2200.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки, "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Гласність” і релігія у СССР

Між різними демагогічними, здебільша безглуздими гаслами більшовицької революції („Пролетарі всіх країн єднайтеся”, „Мир без анексії і контрибуцій”, „Вся земля без викупу селянам”, „Країна селян і робітників” і т.п.) залунали, теж гасло „Релігія — опій народу”. Атеїзм став офіційною релігією союзу. Релігія була заборонена. Православна Церква залишилася тим, чим була і за царського режиму: одним із органів державної влади, підпорядкована урядові і використовувана для державної внутрішньої політики — для русифікації всіх „іноземців” та зберігання нащадництва. Церковні будинки були відінені, але за ними, що були не тільки віруючими, але й практикуючими та в неділі і свята ходили до церков — агентами стежила і вони попадали на листу шонайменше, підозрілих, а то й „ворогів народу”. Членом компартії може стати тільки атеїст, військову кар'єру можуть робити тільки атеїсти; багато священиків, які були архітектурними скарбами поруйновано, більшість перемінені на клуби чи музеї, залишено решту на показ.

Економічна криза, яка погрожує союзу, примусила Горбачова у порозумінні з КГБ проголосити нові гасла „гласність” і „перестройка”. Покищо вони у практиці дали значне облегшення цензури, дозвіл молоді захоплюватися не тільки американськими „джінсами” але й джезом, звільненням з ГУЛАГів тільки дуже нечисленних політичних в'язнів, бо Сахарова звільнено теж на показ і на підставі своїх „як звеличачка”, а не „протиправна”. Тільки у самих печатках розпочали там експеримент і дозволом на малі приватні підприємства — під контролею держави. Зате започаткована Горбачовим пропаганда щодо заплянованих та ще не переведених реформ, має одну дійсну поважну зміну на краще: люди стали відважнішими, перестали боятися своєї тіні, як це було ще недавно. Піднесли голови теж віруючі католики в Україні, лішовши слідом за мусульманами, які почали демонструвати у „республіках” в Європі.

Як ми вже подавали вістку („Свобода” з 21-го серпня ц.р.) — 22 священики, 12 монахів і монахинь і 174 вірні підписали листа-звернення до Михайла Горбачова і до Папи Івана Павла II з проханням легалізувати Українську Католицьку Церкву, яка знаходиться в Україні у підпіллі. Ще півроку тому годі було подумати, щоб двісті осіб підписувались під актом, який — тоді на 100 відсотків певності — завів би їх до „психушок” чи на терпіння на далекому засланні на примусових роботах.

Авторам цього відважного листа, мабуть, не буде ніякої кари. Вказує на це цікава стаття в останньому недільному „Нью Йорк Таймс” з 23-го серпня п.з. „Кремль шукає нового роду співіснування з релігією”. Повідомляється там про приїзд до СССР світової слави Матері Тереси, яка прагнула відвідати потерпілих від вибуху у Чорнобилі, як теж грецького Патріарха Димитріоса. Звільнено з в'язниці православного духовника Глеба Якуніна, росіянина, який одверто виступав проти атеїзму. Звільнений духовник перевів пресову конференцію зі закордонними журналістами: його за це негайно нагавували, але не арештували. В СССР не вільно публічно навчати релігії. Міжнародна Амністія проголосила „прізвища 130 осіб, здебільша духовників баптистів, які все ще перебувають у в'язницях за зламання цієї заборони навчання дітей релігії. Але водночас совєтські власті дали дозвіл на видання величезного накладом катехизму та молитовників. Все це — російсько-православне, про українських католиків в СССР не говориться, але вони самі дають про себе знати.

Недавно відвідав Папу Івана Павла II совєтський „президент”, колишній довголітній міністер закордонних справ Андрій Громико. Сам той факт теж багатомовний, бо ще недавно Москва дивилася на Вселенного Архієпископа Папу Римського, як на „ворога число 1”. Очевидно, змісту розмови Папи з Громиком не оприлюднено, але можна здогадуватися, що там була мова про більшу свободу для релігії в СССР, про римо-католиків у прибалтичських країнах і про Українську Католицьку Церкву в Україні. Можна здогадуватися, що була мова про можливість приїзду Папи до СССР на святкування 1000-ліття Хрищення — що його привласнює собі Москва, що це було хрищення тієї Росії, якої тоді ще взагалі не було.

Покищо в ділянці Церкви і релігії не видно великих змін. Але відвага, що її виказують вірні, це добрий знак.

Безансон уважає, що вся міркування є хибні. Дуже можливо, що совєтський релігійний доктринар до кінця свого існування. А тому державні мужі Заходу мусіли б мати відвагу вже від тепер уявити, передбачити, що країну після совєтів, і замість того щоб допомагати совєтському режимові далі чіплятися за владу, Європа і решта світу мусіли б зафіксувати народом Совєтського Союзу, і в першу чергу російському народові, відповідні перспективи. Ці народи, не ми, говорять далі Безансон, ліквідують цю систему. Ні ми не знаємо, ні вони не знають, коли і в якій формі ця ліквідація станеться. Але вони мусіть прийняти мати ціль, що її можна осягнути і конкретне майбутнє до якого стремити. Вони бояться зміни майже так само як і ті, які над ними сьогодні панують. Досвід їм показав, що одне зло можна замінити ще гіршим злом, і вони з цього приводу тремтять. Стільки ненависті накопало, — аналізує далі Безансон, — що політичний розклад СССР може відбуватися в морі крові. Ми мусимо запевняти їх, що це не мусить обов'язково так бути.

Далі Безансон подає приклади розчленування французької та англійської колоніальних імперій. Не зважаючи на всі труднощі воно таки відбулося. І тут Безансон подає свої найкращі і найпереконливіші аргументи. Цитую: „Більшість на-

Володимир Бакум

ФРАНЦУЗИ НЕ МАЮТЬ ІЛЮЗІЙ ЩОДО „ГЛАСНОСТІ”

III.

цій, які творять СССР є правдивими і старими націями свідомими свого національного я, які заохували, в певний час свого існування, самостійності. Чому б Захід не подав їм руку? Чому б не залучити балтійські країни (яких Франція ще досі юридично визнає), українців, грузинів, вірмен, що їх місце є в Європі, і що Європа їх не забуває. Чому б ми, будучи деколонізаторами, не поновили турків Центральної Азії, що ми не бачимо жадної легітимності в концепції совєтської імперіальної цілісності. Навіть і російський націоналізм, який є головним стимулом совєтизму, можна заспокоїти і виключити. Сам Солженіцин, який є чудливим патріотом, зрозумів, що доля Росії не є поєднана з цим сумнівним пануванням (над іншими націями). Сама ж Росія може лиш тоді визволитися, якщо вона дасть іншим народам, яких вона даремно русифікує і які її ненавидять, право на самовизначення. Чи ми, припадково, є більшими (російськими) націоналістами ніж він (Солженіцин)?

Подавши ще приклад ні-

мецької демократизації після поразки нацизму, Безансон продовжує: „Народи Совєтського Союзу не є більш глибоко прив'язані до комунізму ніж німецький народ до нацизму. Чи ми їх не зневажаємо коли ми їх засуджуємо безконечно жити під цим режимом, який вони не вибирали, ніби вони, з природи, були на це приречені?”

Підсумовуючи, Безансон висловлює переконання, що ризик війни між СССР і Заходом не збільшиться якщо західні державні мужі спокійно заявлять свої позиції та обмежать свої контакти зі совєтським режимом. Навпаки, є парадоксальним, що скорше прийде до війни, якщо Захід буде далі підтримувати совєтський режим в надії, що він перетвориться або вже перетворився, і тим самим заохотить його переводити в життя свою програму поневолення вільного світу. Нашою справою є створити політику яка, будучи побудована на іншому сприйманні підсовєтського світу, дозволить йому стати чимсь іншим ніж тим чим він тепер є.”

Ясна річ, що з думками

Безансона, професора Карвер д'Анкос, Леконта та інших авторів вищезгаданих дев'ятнадцяти статей можна погоджуватися або не погоджуватися. Але цікавим є той факт, що француз, нарешті, звільнившись від пуд своєї засліпленості та рабського прив'язання до асоціального великоросійського, можуть сьогодні твердо говорити про реальну можливість розчленування російсько-більшовицької імперії ще в XX столітті. Реформи ж Горбачова вони вважають ілюзією, запущення пилу в очі своїм власним громадянам і західному світові, для того, щоб витратити час і сили на з'ясування в руки керму рабської імперії, при тому розбавляючи західний вільний світ.

Нас, українців, також тишить, що французі нарешті зрозуміли, що „українське питання” існує, що воно не є затією німців, як це вони твердили під час довгих десятиліть, і що для вільної, післясовєтської України є місце в родині самостійних держав Європи. Хочемо надіятися, що таке прозріння французів не є випадковим або тимчасовим.

Хотів би ще додати, що мені, як читачеві французької преси, здається, що французькі журналісти та науковці сьогодні краще аналізують події, які діються у совєтській імперії, ніж це роблять їхні американські колеги.

Кінець

Андрій Бук

ГОСПОДАРСЬКО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВІЛЬНОГО СВІТУ

II.

Іран (дістав 500 штук з Югославії), щоб перешкодити доставі нафтової ролі з Кувейту й Іраку. Нині у Перській затоці поверх 70 кораблів вільного світу (в тому числі Совєтського Союзу). Пливе туди і американський літакосець „Мізури”. Чого там збиралася та чисельна флотилія — час покаже. Останньо Ірак бомбить іранські рафінерії і заявив, що знищить усі, оскільки Іран не погодиться на перемир'я, рішення одностороннє (перший раз за весь час) Радого Безпеки. Іран відповів збільшенням мін у цілій Перській затоці та знищенням американських амбасад у цілому світі.

Президент Реген порушив на конференції на вершинах — теж догворечення — план ратування критичного стану сільсько-господарського сектора: створення світового господарського ринку, вільної торгівлі, піднесення цін на фермерські продукти та стримання субсидій. В засади члени конференції погодилися з цим проєктом з деякими застереженнями. За останні сім років 250,000 американських фарм перестало діяти, а стримання субсидій це число збільшить втричі. В Європі фарми далеко менші від американських (біля 40 акрів — в порів'язі одна десята величини американських фарм), так, що стримання підтримки фермерам може

знищити 50 відс. з одинадцяти мільйонів фарм Спільного європейського ринку та збільшити безробіття. Тому голова Спільного європейського ринку відмовився наразі від плану Регена, як небезпечного. У висліді Реген відхилив свій проєкт на один рік.

Єдиним імпортером на більшу скало американського збіжжя є сьогодні СССР, а Китай сильно збільшив імпорту дитячої яриної оливи. Цього року імпортує 750,000 метричних тонн (минулого року всього 60,000). Дотепер найбільшим імпортером яриної оливи були: Індія, Пакистан і СССР. Нині відвідує американські фарми китайська сільсько-господарська делегація і купує велику кількість пшениці, сої, кукурудзи і модерних сільсько-господарських машин.

У ЗСА всього 2.5 відс. населення займає у сільському господарстві, в той час як в Європі від 8 до 30 відс., а у відсталіх країнах поверх 50 відс. Цього річний американський врожай заповидається рекордно (30 відс. більше від минулого, головню сої і пшениці) так, що цін будуть падати далі. Через надмір продукції великі запаси, зменшений експорт фермери зменшують посівну площу зернових культур, а через зростаючі ціни на м'ясо і молочні продукти переходять на випас

худоби, молочні фарми, ярині фарми, овочеві сади, пасічництво, плантації цукрового буряка, рафінерії цукру та польові театри.

В останніх роках із дитини оглядів сильно зросло споживання пісного і одновідсоткового молока, яке позбавлене на кружівці товсту не втрачає своєї вартості, щодо смаку, кольору, протеїну, а головню вапна, яке дуже потрібне людському організмові в будові кісток. Тому постає шораз більше молочних фарм. У ЗСА переважає низинна раса коров (чорно-біла, або чорна), яка дає більше користі фермерам через більшу кількість молока з меншим відсотком товсту (3 до 3.5 відс.) в той час, як гірська (сіропорова, сementальна) дає до 30 відс. менше молока але високий відс. товсту (4 до 5.5 відс.). Поширене на фармах також плекання овець і баранів. Козяче молоко багате в кальорії, гострішого смаку, без запаху з більшим відсотком товсту, але без холестеролу. Останньо фермери почали продукувати молоко зі сої, багате в протеїні, без товсту і смаку. Всі молоко є пастеризовані, а кальорійна вартість мінється. Вісім-уніше горнятко повного молока має 150 кальорій — 6 грамів, двовідсоткове молоко — 120 кальорій — 2.8 грамів, одновідсоткове молоко — 100 кальорій — 1.6 грама товсту, пісне молоко — 86 кальорій — 0.3 грама товсту, маслянка 99 кальорій — 1.3 грама товсту, козяче-168 кальорій — 6.5 грама товсту, зі сої молоко

адміністративного й культурного обіходу української мови.

Розуміється, сама форма їх домагань дуже обмежена офіційними можливостями совєтської преси. Багато чого не називають вони своїми іменами, заступаючи наприклад слово „русифікація” відмінними словами „інтернаціоналізація”. При тому зводиться вину за даний стан речей не на Москву, властиве джерело, а на „біюрократію” своєї республіки. Це, видно, зручніше і краще сприйняте владою.

Ленін далі залишається авторитетом у тих писаннях про національну політику. Але все ж багато правди сказано, і багато чого домагаються ці діячі української мови як державної на всіх рівнях життя України, переміни закону про „добровільність” вивчення української мови в Україні на обов'язкове вивчення для всіх, вимога пошани для рідної мови в заміну за називання її „неперспективною”, вимога вивчати культуру України, звичай народні, пісні по школах, вимога давати українські фільми, відновити український репертуар у театрах.

Заговорив і лінгвістичний авторитет — Віталій Русанівський, про те, що, згідно з досвідами лінгвістів, не може бути явища „злиття мов”, про що постійно повторяється. Мова, як окрема одиниця, живе разом із своєю нацією.

З-посеред письменників виступають такі як Д. Павличко, Ю. Мушкетер, О. Левада, В. Дрозд, Тамара Коломисць, Іван Драч, Ол. Підсуха.

Багата своєю лексикою, гнучка, пригожа до незчисленних деривативів, наша мелодійна мова майже шквотно перестала вживатися в містах України. Її заступила т.зв. друга рідна мова — російська. Мовляв, вона — зрозуміла для всіх, тому то і високошкільні підручники посягаються тільки в тій мові і все урядкування і більшість періодики.

Пригадуємо що обставину наявного лінгвістичу, щоб вказати на те, яка актуальна і цінна дана праця П. Голубенка. Можна з певністю сказати, що прочитати повинні її всі ті, кому лежить на серці доля нашої поневоленої нації, хто ще хоче мати достатні аргументи.

Закінчення на стор. 4)

В. Смерек

Славне місто Крелевсь

II.

Поміж вишвианими та гаптованими рушниками крелевськi рушники мали завжди особливу пошану й любов в Україні й у ширшому світі. Ними славиться місто Крелевсь, на північному сході України, на краю Десни. Гаї й діброви, сади й дерева, агортають білі домів в Крелевсь, немов візерунки вишивок, густо зіткнутих крелевських рушників.

Споконвіку славою й окрасою Крелевсь були його святині, людськими руками створені, дарами здвигнені, — величні і прекрасні церкви. У Великодній ранок, коли дзвони з усіх церков зливали радість Воскресіння Христового, був той дзвін могутньою славою міста Крелевсь.

Було в Крелевсь шість церков. По головній вулиці від станції вітала всіх чудова церква св. Миколая. В центрі міста зносилася до самого неба, здавалось, величний собор, — церква Пресвятої Богородиці. Біля невеличкої річки, що протікає через Крелевсь (переказі кажуть, що там текла колиш велика ріка, і горби Крелевсь є берегами цієї річки) на горі стояла Свято-Покровська церква. Міст через річку й тепер називається Покровським мостом. Ще далі, в околицях Крелевсь була церква св. Варвари. А в протилежній частині міста зносилася висока величаво-білокамінна церква св. Ієреобранія, або Спаська. В західній околицях міста, в тіні дерев місцевого кладовища стояла прекрасна церква св. Вознесіння, або Кладбищенська, як її називали люди.

Споконвіку молилися Богу в своїх церквах люди в Крелевсь, і спочивали в молитовнім спокої доволі своєї церкви всі померші. Так було до 1930 років.

Тоді почалося переслідування релігії в Україні й руїна всіх святотічів народу, прекрасних українських церков. Одна по одній почали падати святині Крелевсь.

Першими були зруйновані церкви св. Покрови і церкви св. Варвари. Безсільно зникли ці народні святині, і все, що лишилось по них, були купки цегли нерозібраного фундаменту, на яких росла трава і польові квіти. Тоді впала Соборна Церква Різдва Пресвятої Богородиці, біла в готичному стилі святиня міста, гордість і слава Крелевсь. Мов рани розбитого тіла, довго червоною цеглою руїни тієї прекрасної церкви міста Крелевсь. Лишся дощ на них, мов сльози неба, вирвали буре, і люди з острахом проходили, крідькома хрестились до руїн. А тоді зникла й цегла, помостили хідники з неї, а на місці собору зосталася пуста. На розі головних вулиць міста та пуста поволі вкривалася пилявою байдужістю, заросла бур'янами, кропивом. Мов душі людської того часу. Здавалось ніколи й не було славного собору міста Крелевсь, що хрестами над зеленою деревиною тис-

закінчення буде.

щоб боронити українську рашію стану. Книжку що негідно треба перекласти на англійську мову і нашірше розповсюдити між урядовими чинниками, університетами, всім.

В чім же ціна? Поперше в тому, що вона розбиває твердження чужинських політичних іл, включно з американським і британським, що для західного світу за всяку ціну треба втримати на Сході Європи „єдину і неділну” Росію чи СССР, що йому можна б надати людського сприйнятного вигляду, що можлива і бажана є коєкзистенція з Москвою, що „людяне” обличчя її за Горбачова принесе нарешті бажані для Заходу плоди...

Цей есей розбиває також загальноприйняте поняття, що Україна не може прожити без московського центру, без т.зв. федерації чи союзу з Кремлем.

Подругу — цей есей ставить на своє власне місце історичне поняття Русь-Україні і Московії, згодом Росії, відкидає єдиноприйнятну в СССР, а також в більшості західних університетів доктрину про триєдинство „древньої Русі”, про цей конгломерат, який, напевно, розбився аж за Татарської навали, а згодом прагнув об'єднатися (возсоединитися) з Москвою, що й сталося для України 1654 року в Переяславі.

Усі ці фальшиві теорії заперечує П. Голубенко у своїй праці, покладаючись на різні українські (М. Грушевський) і неукраїнські праці об'єктивних науковців.

Потрете автор дає соціо-психологічний тип української людини і російської людини, що зумовлює також різницю між їхніми культурами. Угро-фінський субстрат з домішкою слов'янського елементу, переселеного на

Закінчення на стор. 4)

Наталія Пазузняк

П. ГОЛУБЕНКО ПРО КУЛЬТУРНІ „ВЗАЄМИНИ” УКРАЇНИ І РОСІЇ

Петро Голубенко, „Україна і Росія у світлі культурних взаємин”. Науково-Дослідний Інститут ім. Ольжича, В-во „Українське Слово”, Нью Йорк - Париж - Торонто, 1987 р.

У той час, як ворожа фальсифікація історичних фактів минулого України завдає шораз то нових ударів і пошкодження для українського імені серед чужинного світу, — дослідча праця з подачою багатих джерел, точних посилань та цитат з цієї царини має особливе значення. Дезінформацію за перекрученнями, виривання з контексту ствердженнями, можна побороти точною і правдивою інформацією. Саме таку широко інформативну працю дав нам Петро Голубенко у своєму науково-популярному есеї з ділянки історіософії на вічно актуальну тему: Україна і Росія. Впродовж 66 років московська комуністична пропаганда твердить про вищість російської культури над українською, про добровільне об'єднання чи „возз'єднання” України з Росією, про своє „старшобратство”. Вся ця дезінформація відкриває широку двері для русифікації, як для чогось законного і добровільного, витворюючи задушливу атмосферу в Україні з її прадавньою культурою, з її невичерпними ресурсами, багатого природою, розлогими просторами знеможеної окупантом через різні експерименти землі.

Так, змагає наша рідна земля, а нарід її відзивається протестом. Найновіші вістки з минулого місяця (липень 1987) говорять про те, що відізналася інтелектуальна еліта українська — науковці і письменники — вимагають прав для прибитої до землі, осміяної і по суті виключеної з

ПРОФІЛІКА КОПАЛЬНИХ РОБІТНИКІВ в Південно-Африканській Республіці нарікає, що уряд білої меншості, для якого усі потягнення робітничих професійок є політичною, не є готовий прийняти умови професійки про підвищення платень для чорних робітників і поліпшити умови праці. Для них навіть ці передумови є політичною. — заявив речник великої професійки, яка об'єднала 400,000 чорних копальних робітників Сиріл Романоса. Страйк, який приносить величезні шкоди для економіки Південної Африки і зменшив експорт золота на 60 відсотків, триває вже 17 днів і покищо немає вигляду на його закінчення.

Такі музично-танцювальні фестивалі стали вже традицією української Філадельфії від 1976 року. Вони відбуваються кожного року в амфітеатрі Робін Гуд Делл Іст, розташованому в просторому Фермонт Парку, їх спонсорує департамент розваг міста Філадельфії.

Цьогорічний, 12-ий з черги, Фестиваль „Гомоні України” відбудеться у гарячий та вологий день, 24-го липня, о год. 8-й вечора, та був виїзним у кожному відношенні: організації, реклами, програми та його присвячення 200-літтю американської Конституції і 1000-літтю Християнства України.

Це подвійне присвячення фестивалю тим двома історичним подіями було не тільки гарним політичним жестом у відношенні до міста Філадельфії (в якому 200 років тому сквалено Конституцію ЗСА), але й добре обдуманою рекламою для Українського Християнського Міленіум. Організація фестивалю була в довідчених руках української громади метрополітаної Філадельфії, очолюваної Михайлом Нічем. Фестивальний комітет очолює М. Ніч і В. Василюк при вмілій співпраці Ю. Іхтіярова, О. Ніч, Н. Пазуник, Д. Ткачук, В. Хилько, П. Тарнавський, П. Гурський і інші.

Вже годину перед початком фестивалю почали з'їжджатися довгі валки автомобілів на простору площу фестивалю у Фермонт Парку, шукаючи за догодним паркуванням в тіні розлогих дерев, близько входу до амфітеатру Робін Гуд Делл Іст, щоб у випадку бурі, що її відували радіо метеорологи, можна було швидко проскочити до своїх автомобілів.

Притягальну силу всіх українських фестивалів, а Філадельфійського „Гомоні України” зокрема, становить особливий чар української пісні й танку, в полон якого впадає майже кожна українська людина відірвана від кореня рідної

Під враженням фестивалю „Гомін України” у Філадельфії

землі. Маючи це на увазі, організатори цих фестивалів докладають усіх зусиль, щоб заангажувати для виконання програми загальновідомі і висококваліфікованих мистецьких виконавців. Організатори Філадельфійського фестивалю „Гомін України” заангажували такі мистецькі сили: симфонічний ансамбль „Сизокрил” з Нью Йорку під мистецьким керівництвом Роми Прийм-Богачевської, співочий ансамбль „Намисто” з Вашингтона, та пару вокальних козирів в особах Андрія Добрянського, бас-баритона з Метрополітаної Опери в Нью Йорку, та Ларису Магун Гурин, сопрано. Склад виконавців цьогоорічного фестивалю був би, проте, не повний якщо б не згадали ще високої класи акомпаньйора Сандру Лютерса та харизматичного майстра церемонії Данила Максимюка відомого Філадельфійського адвоката та нащадка старої еміграції, який заскочив усіх несподіванкою свого акторського таланту та вільної поведінки на сцені.

Якщо 12-ий фестиваль „Гомоні України” став великим успіхом, то велика заслуга в тому належить майстрові церемонії, який природно й дотепно, добірною англійською мовою, проспонував тут і там українськими словами, зумів не тільки швидко навізати контакт із публікою, але також пов'язати усі точки програми фестивалю в одну нерозривну цілість. При тому він виявив велику дозу українського патріотизму, який він використав для пропаганди краси й чару українського вокального та танцювального мистецтва.

Метою цього репортажу передати наші особисті враження з відбутного фестивалю, не виходячи в мистецьку оцінку поодиноких виконавців, яку напевно зро-

бить один із багатьох присутніх на фестивалі українських музичних знавців. Фестиваль відкриває короткий словом інж. Михайло Ніч, голова Української громади метрополітаної Філадельфії, українською мовою та Володимир Василюк, ексекютивний заступник голови та зв'язковий з містом Філадельфії, по-англійськи. Потім Лариса Магун-Гурин проспівала американським гімн, а Андрій Добрянський — український.

Програму фестивалю почали привітальним танком „Сизокрил”, які незначесно кінці троядні вплинули на сцену та електризували публіку своєю кольоритною поведінкою.

У дальших точках програми, Лариса Магун-Гурин проспівала три пісні: „Глибока криниця” С. Яценка, „Пісня буде поміж нас” В. Івасюка та „Солі пердута абданодна” з опери „Манон Леско” Г. Пуччіні.

Андрій Добрянський проспівав „Ой коно, мій коно” народну пісню в обробці М. Лисенка, „Жита”, слова О. Олеса, муз. Н. Нижанківського, та „Думу про матір Україну” М. Вериківського. „Сизокрил”, крім „Привітального танку”, відтанцювали „Карпатський весільний танок”, „Тройотник”, „Боротьба за волю”, „Волинчаночку” та „Гопак”. На особливе відзначення заслуговують своєю бравурністю „Гопак”, а своїм оригінальним помислом, композицією та виконанням танок „Боротьба за волю”, присвячений чорнобильській трагедії, який, до речі, сколихнув глибоко душу кожного глядача. Докладніше цього були рясні оплески численної публіки при спонтанному вставанні з місць.

Дуже гарно презентував себе ансамбль „Намисто” з Вашингтона під мистецьким керівництвом Петра Круля, який проспівав шість пісень, а саме „Намисто” слова Л. Ковальчука, музика Л. Вербицького, „Полтавський рушник”, слова Л. Матіра, музика М. Середи, „Зачарована Десна”, слова Д. Луценка, музика М. Шамо, „Чарівна скрипка”, слова Л. Рибчинського, музика З. Поклада, „Гомін Карпат”, слова Л. Ковальчука, муз. Л. Вербицького, та „Голуб на черешні”, музична обробка П. Круля.

Однією з найкращих вокальних точок були чотири пісні — дуети, проспівані Ларисою Магун-Гурин та Андрієм Добрянським: „Не забуду юних днів” слова І. Франка, муз. М. Лисенка, „Коли розлучаються двоє”, слова Г. Гайне, переклад М. Славінського, музика М. Лисенка, „Ми заспівали, розійшлися”, слова Т. Шевченка, муз. М. Лисенка, та „Battle Hymn of Republic” — Theme: U. S. Constitution, дуєт.

Усі дуєти були проспівані на високому мистецькому рівні і нагороджені рясними оплесками численної публіки. Між присутніми на фестивалі були президент М. Лівницький, представники міської адміністрації і міської ради, представники департаменту розваг, представники литовської, латвійської, німецької, еспанської, польської, італійської та грецької етнічних громад. Велику частину публіки творили американські глядачі.

Загальне враження з фестивалю дуже позитивне та сповнене мистецької насолоди й відчуття всім виконавцям, що в такій гарній справі привели намір до Філадельфії запах рідної землі та чудовий подарунок своїх мистецьких талантів.

Другим подарунком був труд і праця організаторів фестивалю організувати цю імпрезу, підшукати високої класи виконавців програми та забезпечити їх амфітеатральною естрадою, а публіку вільними квитками.

Лев Яценевич

Дітройтці...

(Закінчення зі стор. 1)

і головний радний, співвирішував важливі справи на річних нарадах Головного Уряду УНС на Союзівці. Його „права рука” д-р Олександр Серафим, ексекютивний заступник, на окремому засіданні Управи Окружного Комітету з'ясував цілість програми раніше запланованої зустрічі — Дня УНСОую, який згодом переведено згідно з наміром.

Відкриття зустрічі голови Р. Татарський привітав численні зібраних учасників і „сухим метеріалом” розпочав програму. Цей „сухий метеріал” включав цікаві інформації з відбутих в червні річних нарад Головного Уряду УНС на Союзівці. Коротко з'ясував сучасний стан УНС докладніше поінформовав про призначені стипендії та доплати на суспільно-громадські потреби, що в загальному в цьому році перешийли чверть мільйона доларів. Коли УНСОую фінансово зростає, то під оглядом членства малі, подібно як усе суспільне життя нашої діаспори. Щоб зареагити цьому явищу, УНСОую заангажував до організаційної праці професійного фахівця асекураційних справ та здібних організаторів. Є добрі вигляди на поправу сучасного стану. Деякі з них разом із головним передсідником УНС д-ром Іваном Філісом відвідають Округу 27-го вересня 1987 року.

Нові класи забезпечення захищають ширшу кола громадянства, а новий показник членських вкладок уелить працю секретарів та організаторів.

Такі зустрічі звичайно зближують взаємно союзу вий актив, який згодом понавить працю Окружного Комітету, зокрема у приєднуванні нових членів.

Розвагову частину програми розпочав Василь Пазуник. У гумористично-сатиричній формі змалював постать кожного члена Управи його діяльність та важливість для УНС і громади. Гумореска-сатира викликала веселі настрій серед учасників. Ще більш підняв настрій учасників влучні добре обдумані дотепи д-ра А. Слюсарчука, а справді „оливи до воно” дотепи своїми жартами д-р О. Серафим. Цілість програми присутні сприйняли з насолодою.

Бездоганними господарями виявили себе Оля Марушак, Ярослав Базюк і Йосип Постолюкський. Вони подбали про перекуску.

І хоч липневі дні є найдовші в році, то учасники розіждаються увесорі, жалілися на короткий день.

Союзівці День пройшов наскрізь приємно. Але де світло, там є також і тінь. Не обійшлося й тут без того. Головно, що не всі віділили взяли участь у цій вдалій імпрезі. Далеківіддалених можна оправдати, але для місцевих оправдання треба вдумати.

Вийшли...

(Закінчення зі стор. 1)

У своїх передмові д-р Фрик подас бібліографічні дані, розглядає значення писань Смотрицького та встановлює список його творів. Гарвардська бібліотека давнього українського письменства з центральною частиною „Гарвардської акції” відзначення Тисячоліття Християн Руси-України під патронатом Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету. Вона включає літературну діяльність в Україні від її початків у половині ХІ до кінця ХІХ століття, коли поява „Енеїди” Івана Котляревського започаткувала живання новітньої української літературної мови. Включені в цю серію є церковні та світські твори, написані різними мовами, як церковно-слов'янська, староруська, руська (середньоукраїнська), польська і латинська. Ця мовна різноманітність віддзеркалює культурний плюралізм українського інтелектуального життя в середньовіччі та в ранньонітній добі.

Бібліотека давнього українського письменства складається з трьох частин. У серії „Тексти” публікуються оригінальні праці у факсимілі, які дають науковцям доступ до точних репродукцій оригіналів, розсіяних по книгозбірнях усього світу. Дві інші серії — це „Англійські переклади” та „Українські переклади оригінальних творів”. Кожний том починається вступною розвідкою, написаною фахівцем.

Кольопортажем усіх творів займається Гарвардське університетське видавництво, яке гарантує ім місце в усіх більших бібліотеках. Тому можна теж замовляти у видавничому бюрі Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету по 35 дол. за том, пишучи до: Harvard Series in Ukrainian Studies, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge Mass. 02138.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ винишувач мусів відкрити вогонь з тяжких скорострілів після того, як два примітивні іранські кораблі, зігнували пересторогу, спокійно наближались до військового корабля, який супроводжав кувейтські олівни танкери у Перській затоці. Після кількох автоматичних черг іранські човни завернули Очевидно, примітивні дерев'яні човни не могли становити жадної загрози для модерного винишувача, але вони порушили правила віддалі і ніхто не знає яка була їхня ціль наближення.

У БІВЕРІ, ПЕНСИЛАНІЯ, відбулася летунська виставка. Бомбардувальних часів Другої світової війни „Б-17”, який брав участь у виставці, при зльоті впау на недалекому лісі. На шість, літак не вибухнув. 12 осіб, які були на покладі, поранені.

Прийшла сума вістка зі Швайцарії, що у Цюриху, день 17-го червня 1987 р. помер на удар серця

бл. п.

ПЕТРО ПОЛІЩУК

ДОКТОР ФІЛОСОФІЇ, АНАЛІТИК-ПСИХОЛОГ, проживав всього 74 роки.

Його брат ПАВЛО помер у Фініксі, Арізона на подібну недугу в 1978 р.

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

за братів ПОЛІЩУКІВ

буде відправлена

у церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Я. дня 7-го вересня 1987 р. о год. 6:30 ранку

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТІ!

РОЗАЛІЯ ПОЛІЩУК

СТЕФАНІЯ САВЧИН

BOOKS BY UKRAINIAN DISSIDENTS and other authors about Dissidents in English language

BOOMERANG
The works of Valentyn Moroz
Edited by Yaroslav Bihun
Smolok Publishers, Baltimore, Paris, Toronto, 1974, pages 272.
Hard cover \$10.00
Soft cover 8.00

DISSIDENT IN UKRAINE
The Ukrainian Herald — Issue 6
An underground journal from the Soviet Ukraine.
Translated from Ukrainian and edited by Lesia Jones and Bohdan Yasen
Smolok Publishers, Baltimore, Paris, Toronto, 1977, p. 215.
Hard cover \$10.00
Soft cover 8.00

GRIGORENKO MEMOIRS
Translated by P. Whitney
W. W. Norton and Co., New York, London, 1982, p. 462.
Hard cover \$25.00
Soft cover 8.00

Moroz, Valentyn:
INSTEAD OF A FINAL STATEMENT
Press Bureau of ABN, Munchen, no year, p. 121
Price \$5.00

Moroz, Valentyn:
REPORT FROM THE BERIA RESERVE
Edited and translated by John Kolasky
Peter Martin associated Limited, Toronto, 1974, p. 162
Price \$8.00

Ozadchy, Mykhaylo:
CATARACT
Translated by Marko Carynyk
New York and London, Helen and Kurt Wolff Book, 1976, p. 240
Price \$8.00

Shankovsky, Ihor:
SYMONEKO — A STUDY IN SEMANTICS
Ukrainisches Institut fur Bildungspolitik, Munchen, 1977, r. 211
Hard cover \$8.00

Symonenko, Vasyly:
GRANITE OBELISKS
Selected and translated by Andriy M. Fr-Chirovsky
Svoboda Press, Jersey City, 1974, p. 143
Price \$8.00

Teliha, Olena:
BOUNDARIES OF FLAME
A complete collection of poetry
Translated by Orysa Prokopiw
Smolok Publishers, Baltimore, Toronto, 1977, p. 134
Hard cover \$10.00

THE USSR vs. MICHAEL STERN
Edited by August Stern, translated by Marco Carynyk
Unizen Books, New York, 1977, p. 267
Hard cover \$15.00

THE HUMAN RIGHTS MOVEMENT IN UKRAINE
Documents of the Ukrainian Helsinki Group 1976-1980
Edited by Lesia Verba and Bohdan Yasen
Smolok Publishers, Baltimore, Washington, Toronto, 1980, p. 277
Hard cover \$12.00

THE INTERNATIONAL SAKHAROW HEARING
Edited by Martha Harasowska and Orest Olhovych
Smolok Publishers, Baltimore, Toronto, 1977, pages 335
Price \$12.00

UKRAINIAN WOMEN IN THE SOVIET UNION
Documented persecution
Compiled by Nina Strokata
Smolok Publishers, Baltimore, 1980, p. 63
Price \$5.00

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
New Jersey resident add 6% sales tax.

У Фініксі започаткували святкування Тисячоліття Християнства Руси-України

Парафія Успіння Пресвятої Богородиці у Фініксі, Арізона, започаткувала 1-го серпня ц.р. ювілей Тисячоліття Християнства Руси-України в рочистим Соборним Волосвяттям. Вже перед п'ятою годиною вечора вірні заповнили церкву вщерть. О 5-й годині по полудні почалася відправа Волосвяття — священна вода. Перед престолом стало трьох священників у гарних святкових ризах: парох церкви Усп. Пресв. Богородиці о. Іван Кротець, о. митрат Іван Кротюк, парох православної церкви св. Покрови, і гість, представник Владики Іннокентія з Чикаго, парох катедр св. о. Миколая в Чикаго о. Володимир Климчук.

Ми всі, парафіяни, повернулися думками, як було 1000 літ тому у нашому славному городі Києві на ріці Дніпро-Славути.

У 957 році велика княгиня Ольга не лише сама особисто прийняла світло Христостової Віри до свого серця, але як володар відірвала брами своєї могутньої держави Руси-України для Божої благодаті. Візвук Великий князь Київський Володимир у 988 році охристів Русь-Україну.

Торжественно плили молитви і співи з сердець парафіян, що діждалися ювілею Тисячоліття Християнства України. Рівночасно наші думки линули у далеку поневолену нашу батьківщину, у місто премудрости Київ і ріку Дніпро і думалися наші серця із серцями наших братів і сестер на Україні. Ми просили Матір Божу, що є Покровителькою нашої о. народу, щоб зілянулася над нами Божою благодаттю.

Після Св. Євангелія о. парох Кротець, подякував нашим братам православним, що прийшли разом з нами відсвяткувати це радісне свято. Отець згадав, що сьогоднішній день — це день пазника віднайдення Св. Господнього Хреста. Були це часи першої Церкви, коли св. Олена і кн. Константин віднайшли Го-

сподній Хрест. Цей хрест — це символ християнства. Хрест — це наша церква, наша віра, християнство кожного з нас. Знайдім Господній хрест у нашому народі, сказав о. парох, і молимося, щоб добрий Бог над нам ласку пізнати цей Господній хрест і ця ласка хреста нехай зліне на український народ і принесе нам і цілому українському народові найкращі плоди, а це — волю України. Починаючи цей рік Тисячоліття Християнства України, підносимо цей Господній Хрест вгору так, як підніс його над золотим хрестом Києвом св. Володимир Великий і Велика княгиня св. Ольга.

Наступну проповідь англійською мовою виголосив парох церкви св. Миколая в Чикаго о. Володимир Климчук. Отець сказав: „Сьогодні у вашій парафії великий день, як і рівночасно для цілого українського народу. Сьогодні день Св. Господнього Хреста. Ісус сказав до нас усіх: Візьмім хрест на себе і неси тихо і не питай чому. Ми в 1988 році маємо обходити ювілей Тисячоліття Християнства України. Ми повинні відполитися духовно і своїми молитвами просити Христа про кращу долю українського народу. На рідній Україні наші брати і сестри переносять терпіння. Ми тут живемо вільно. Молимося шире до Христа і благаймо Його волі і долі для наших братів і сестер на Україні”.

Після проповіді відбулося Волосвяття. Занурення Господнього хреста у воду священники святили воду, а відтак нею благословили народ. Відспівання „Многочліття” для страданого народу закінчено чудовим святом, котре залишилося у пам'яті нас усіх на довгий час.

Після відправи парафіяльний комітет і Сестринство вгощили усіх смачними напінками і перекусками.

Міг В. Чорнякський

Американський музей імміграції і США

В січні цього року Округа США в Нью Джерсі звернувся до української громади на сторінках української і англійської преси з проханням допомогти їй привести українську частину етнічної збірки у Американському Музеї Іміграції, який міститься під цю пору під Статуєю Свободи на острові цього жмені, до вигляду, який гідно репрезентував би українську імміграцію. Ми відячні нашої громаді за прислани експонати, за датки і за цінні листи, які додають нам сили і віри у доцільність нашої праці. Подасмо короткий опис проробленої праці.

Оглянувши у жовтні минулого року збірку експонатів народів східної Європи, до яких є включена українська збірка, 12 відділів США, Округи Нью Джерсі, приступили до праці, щоб покращити стан нашої збірки, яка була тоді дуже убога. Дві малі вишивані українські серветки уложені у малу габлятку розміром 22x22 інчі разом з двома російськими акварелями.

При Окрузі США в Нью Джерсі був зорганізований комітет у листопаді 1986 року, до якого увійшла Лідія Гладка, місто голова США для справ культури. Комітет на чолі з головою Ольгою Третьяк приступив до праці. Нав'язано контакт з куратором Американського Музею Іміграції Лані МекГавером.

Під час зустрічі 24-го лютого ц.р. з Лані МекГавером членки комітету мали змогу оглянути майбутні приміщення Американського Музею Іміграції, які тепер ремонтуються. Старий гарний будинок, який колись служив для перевірки іммігрантів від 1897 до 1925 року, буде приміщувати новий Американський Музей Іміграції. Відкриття нових приміщень А.М.І. заплановане на 1988 рік.

Куратор Лані МекГавер поінформовав нас рівнож про те, що нове приміщення музею буде включати постійні, а також спеціальні виставки, які будуть віддзеркалювати різні аспекти імміграції. Куратор попро-

хав представниць США про співпрацю у підготові українських виставок і обіцяв перевірити стан української збірки у музею під Статуєю Свободи.

Вміжчаси ми одержували експонати від наших іммігрантів, які приїхали до Америки у початках цього століття. Довголітній членка США Марія Довжанська подарувала для Американського Музею Іміграції народний одяг з села Борщів (Поділля), який вона привезла зі собою до Америки у 1913 році. Прегарну вишивану сорочку і танку плахту уложено у великій габлятці розміром 60x30 інчів дня 24 квітня ц.р. у музеї під Статуєю Свободи.

Саме тепер комітет при Окрузі США в Нью Джерсі продовжує працю у підготові до відкриття нових приміщень Американського Музею Іміграції. Ми знову звертаємося до нашої громади з проханням: контактуйтесь з нашими старшими, або їх дітьми і просіть їх, щоб вони дарували пам'ятки, які мають, тобто частини одягу, книжки, документи, фотографії, зразки мистецьких виробів, майстерське приладдя і т. п. речі, які привезли українські іммігранти до Америки через Еліс Айленд у роках від 1897 до 1925. У музею ті речі зберігаються для наступних поколінь.

Від кількості і якості експонатів буде залежати як буде репрезентована українська імміграція у нових приміщеннях Американського Музею Іміграції на Еліс Айленд. Статую Свободи і Музей Іміграції оглядає щоденно велике число туристів з цілого світу. Від нас сьогодні залежить як виглядатиме українська частина етнічних збірок у нових приміщеннях А.М.І. на Еліс Айленд.

Просимо писати до: Ukrainian National Women's League of America, Mrs. Olga Trytyak, 30 Spruce St., Cranford, N. J. 07016, по англійськи: Lonnie McGuire, Curator of Exhibits, Ellis Island.

СОЮЗІВКА

пошукує додатково

РОБІТНИКІВ ДО ПРАЦІ

з огляду на те, що деякі студенти мусять залишити працю, бо починають школу.

Пишіть або телефонуйте:

Soyuzivka UNA Estate

Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446
(914) 626-5641ШАНОВНІ
ЧИТАЧІ!

Пишеться дуже мало часу для приготування до гідного відзначення найбільшої величності події української історії, 1000-ліття прийняття християнства українським народом.

Допоможіть своєму скорою і щедру пожертвою виконати всі заплановані акції Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні.

Чеки проситесь виставляти на: UUARC, INC. — MILLENNIUM OF CHRISTIANITY IN UKRAINE FUND та вислати на адресу: 1319 W. Lindley Avenue, Philadelphia, Pa. 19141.

Пожертви звільнені від уподаткування.

Складаю (складаємо) пожертву в сумі

Посвідку проситесь виставити на

(по-англійськи)

та переслати

на адресу

(по-англійськи)

Дата

Підпис

Найкращий дарунок

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ.

щоби в кожній публічній бібліотеці була
повна і стисла двотомоваЕнциклопедія України
в англійській мові

Гом I	Гом II	Кто замовить ОБА ТОМИ платити
\$ 75.00	\$ 85.00	\$ 140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ГОШТОВИМИ
ПЕРЕКАЗАМИ (М.О.) слатиUKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302Комітет Оборони Української Спащини
та
Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ
на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302враз із виповненням випискою цього запису.
Просимо подати суму пожертви і своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

місцевість

стент

поштовий код

HELP WANTED

НЕГАЙНО ПОТРІБНО

ПРАЦІВНИКА-ЛОМЩИКА
І ТЕХНІКАдо висвітлювання фільмів (camera-man)
Радю навчимо. Побажаємо знання англійської і української мов. Платня залежна від досвіду. Добрі умови, включно з Major Medical. Дзвонити:

Svoboda, Adm. — (201) 434-0237

МАТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ
ЦЕРКОВ

у чотирьох томах

Том I

УКРАЇНЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА
Документи, матеріали, християнський
самандав України.

Упорядкували і зредагували:

Осип Зінкевич і Олександр Воронин

Українське Видавництво „Смолюскіп“ ім. В. Симоненка, Торонто-Балтимор, 1987, друком Укрпрес, Вудсток, Меріленд, стор. 1205.

Ціна з пересилкою

\$41.00

Книжку можна набуті:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі обов'язкує додати до ціни 6% ставкового податку.

ВАСИЛЬ СТУС

В ЖИТТІ, ТВОРЧОСТІ, СПОГАДАХ
ТА ОЦІНКАХ СУЧАСНИКІВ

Упорядкували і зредагували

Осип Зінкевич і Микола Франчук

Українське Видавництво „Смолюскіп“ ім. В. Симоненка, Балтимор-Торонто, 1987, друком Укрпрес, Вудсток, Меріленд, стор. 463. Тверда обкладинка.

Ціна 17.00 дол. з пересилкою.

Книга складається з трьох розділів: 1) статті, нотатки і виступи Василя Стуса, листи до друзів, таборні записки; 2) судові і позасудові репресії, виступи за захист Василя Стуса; 3) виступи, спогади і дослідження творчості Василя Стуса та три підвідділи: на смерть Василя Стуса, спогади учасників і до джерел творчості поета.

Книжку можна набуті:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі обов'язкує додати до ціни 6% ставкового податку.

Український Народний Союз
пошукує досвідченихАГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
І
ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВзі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфія,
північного Нью Йорку і Нової Англіїз метою розбудувати і керувати мережами
агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі беніфіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ
на СОЮЗІВЦІ

Субота, 29-го серпня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Опера Компанія ім. Писенка

солісти:

Марта Кульчицька-Андріюк

Олена Геймур

Богдан Чаплинський

Ігор Доріан Кравців

Піно Марта Кузьма-Каннінгем

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестри „Темпо“ і „Ново покоління“

Субота, 5-го вересня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Алекс, вокаліст

Оркестра „Темпо“

10:30 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Темпо“

Неділя, 6-го вересня

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Жіночий хор „Ясмін“, Торонто

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра „Темпо“

Субота, 19-го вересня

ДЕНЬ УНСОЮЗУ

8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Танцювальний ансамбль „Чайка“

10:00 веч. — ЗАБАВА

Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: Париса Порет-Лисник

Програма може бути змінена.

Soyuzivka UNA Estate

Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446

(914) 626-5641

Школа Українознавства в

Йонкерсі

В Йонкерсі, Н. Й., при парафії св. Михайла існує Школа Українознавства. Цією школою вже довгі роки провадила з великим успіхом Марія Кіцюк. Сьогодні йонкерська громада є дуже й адячна за її труд, працю, час і посвяту нашій школі. Знаємо, що вона це робила з любов'ю до наших дітей та з глибоким бажанням зберегти та зміцнити у нашої молоді український дух і любов до батьківщини. На її прохання М. Кіцюк відступила свій пост директорства, але залишилася у школі учителькою та дорадницею новій директорі п-і Оксани Гаврилюк — Футалі, яка також присвятила багато праці й років нашій школі, а тепер перебирає на себе ще більший обов'язок.

Слід згадати, що наша школа приготується до ще інших змін. Цього року будемо приймати до передшкільної чотирьохрічної дитини. Також творяться дві нові англомовні класи — одна для малих дітей, а друга для дорослих. Цими класами будуть провадити нові енергійні учительські сили. Бажаємо їм і новій директорці О. Футалі багато успіхів.

Шкільний рік починається в суботу, 12-го вересня у 9 год. ранку. Просимо усіх нових студентів реєструватися цього дня. За реєстрацію та за кошти й оплату за навчання відповідатиме п-і Василько, скарбник Батьківського комітету (число телефону (914) 476-5867). За докладнішими інформаціями слід звертатися до Оксани Футалі, телефонуючи на число (914) 423-8727.

Оля Шкафаровська-Рудик

Господарсько-...

(Закінчення зі ст. 2)

160 калорій — 0 грамів тварини.

При фармах ярини і овочевих садів допомагає пасічництво через запліднювання ярини, садів збіжжя. Тому останню фармери закладають пасіки (раніше наймали у комерційних пасічників і платили по 20 дол. від вулика за запліднювання), які дають подвійну користь: мед і запліднення, яке дає добрий врожай. Перехід на плантації цукрового буряка, цукрові рафінерії і продукцію цукру в останні роки через збільшену посівну площу цукрового буряка захитав ціну на цукор. До речі, ціни на цукор обмежені законом. Останню годину жовтня на велику скалку у харчових цукрових продуктах: торти, тістечка, йогурт, Кока-кола, майонез підніс ціни трикратно і дає поверх три більйони дол. річного доходу. Зараз фірма Кока-кола, через високу ціну на цукор зачала вживати кукурудзяний сироп. Минного року надвишку не рафінованого цукру прода-

но Китаєві. Останню зменшився експорт цукру до 27-ми країн Третього світу — Латинської Америки з 700,000 тонн 1981 року до 182,000 тонн останнього року. Зменшений імпорту до Домініканської республіки змусив її заключити трирічну угоду доставки цукру до СРСР, найбільшого імпортера цукру в світі.

Так виглядає сільськогосподарська і економічна проблема сьогодні. Як буде в майбутньому годі передбачити. Світ перенаселений (11-го липня у Загребі, Югославія, вродилася дитина — п'ятибильйонний член населення світу. Відношення простоту населення до посівної площі 4 до 1, — багатотисячлітній державам вже брах харчів, — а в індустрії країн — надвишка і зменшують посівну площу. Останню на 153 держав-членів Об'єднаних Націй 30 відсотків не доїдає, а поверх півтора мільйона голодують, бо не встали імпортувати харчів.

П. Голубенко...

(Закінчення зі ст. 2)

північні терени ще в доісторичному періоді (між VI-IX ст.) дав своєрідний тип людини, що остаточно оформився при домішці монгольського елемента між XIII і XV сторіччя (1237 - 1480).

Русь-Україна розвивалася на широких наддніпрянських і наддністрянських, на степових і причорноморських просторах з лагідним підсонням і багатим чорноземом на субстраті палеолітичних і неолітичних (Трипілля) поселень, у зв'язку з малоазійською культурою через торгівлю і зв'язок з причорноморськими колоніями.

Образ двох культур і двох соціо-психологічних типів виявляється з давен давна. Золота доба Київської Русі стала була невичерпним джерелом середньовічної культури для північних земель — згодом Московського Князства.

Наступним періодом великих впливів з України на Московщину були XVII і XVIII століття, коли книжні надбання і школи були взірцем для Московщини - Росії.

Почетверте автор доводить, як від початку Царства Московського до СРСР включно, проходить лямтмотивом фальсифікація і намагання представити себе Заходові, головню Франції і Великобританії, а згодом і Америці, культурною, демократичною й гуманною країною.

Усі ці основні твердження автор умотивовує багатим джерельним матеріалом, що робить працю глибокоінформативною, а автора вірогідним.

Автор твердить, що тільки тоді Росія зможе розвиватися, як самостійна держава, коли вона визнає принципи свободи для своїх сусідів і для себе, бо без свободи уярмлених і сама Росія не зможе втішатися свободою.

Українська соборна самостійна держава може виринути, скріпиться, і зрости тільки на ідеалі свободи і у всіх ділянках — при планетарній індивідуальному ідеалу свободи і при застосуванні його у всіх аспектах назовні. Цією короткою інформативною рецензією хочемо заохотити читачів її познайомитися з цим твором, простудіювати його і здобути потрібну для висвітлювання дійсного стану української справи.

ГРОМАДЯНИ!

Негайно зверніться до місцевого секретаря чи організатора УНСОЮЗУ, або пишіть прямо до Головної Канцелярії УНСОЮЗУ в Джерзі Сіті за інформаціями про Союзове забезпечення. Пам'ятайте про народну приказку: БЕРЕЖЕНОГО ГОСПОДЬ БЕРЕЖЕ!

Granite

Marble

Bronze

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ КУШНІР-БАРАГУ—
РА, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер“ в Нью Йорку, Н. Й., померла 21-го липня 1987 року на 76-му році життя. Нар. 12-го серпня 1911 року у селі Волчишівка, повіт Мостиська, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку мужа Володимира, дві доньки й четверо онуків та численну ближню і дальшу родину на поселеннях та в рідному краю. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна їй Пам'ять!

С. Чума, секр.

ЕВГЕН ЛАПУШНЯК, член УНС Відд. 457-го Т-ва „Культура“ в Нью Йорку, Н. Й., помер 1-го липня 1987 р. на 52-му році життя. Нар. 12-го квітня 1936 р. на Україні. Членом УНС став 1972 р. Залишив у смутку батька Андрія і братів Ярослав і Івана. Похорон відбувся 3-го липня 1987 року на цвинтарі Сідар Лоун в Патерсоні, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять!

Гая Кілар, секр.

ПАВЛО ПРИСТАШ, член УНС Відд. 353-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Нью Брансвіку, Н. Дж., помер 18-го липня 1987 року на 68-му році життя. Нар. 5-го серпня 1920 року в Неваду, Н. Дж. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Мавду. Похорон відбувся 22-го серпня 1987 року на цвинтарі св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять!

Йосиф Рінник, секр.

РОЗА ГРЕЛЯК, член УНС Відд. 452-го Т-ва Української Молоді в Іст Чикаго, Інд., померла 17-го липня 1987 року на 64-му році життя. Нар. 1923 року в Іст Чикаго, Інд. Членом УНС стала 1941 року. Залишила у смутку мужа Івана, дочку Розмари Рибичку і Марію Тересу; сина Івана Ричарда, онуків Мелісу і Івана Михайла; дві сестри і брата. Похорон відбувся 21-го липня 1987 року на цвинтарі св. Івана в Гаммонд, Індіана.
Вічна їй Пам'ять!

Наталія Шуя, секр.

ПАВЛО ГУЛА, член УНС Відд. 274-го ім. св. Петра і Павла в Янгстауні, Огайо, помер 21-го травня 1987 року на 93-му році життя. Нар. 15-го січня 1895 року в Україні. Членом УНС став 1918 року. Залишив у смутку дружину Домінуку і сина. Похорон відбувся 23-го травня 1987 року на цвинтарі Грін Гевен в Кенфілді, Огайо.
Вічна йому Пам'ять!

Гелен Сенедаж, секр.

ІВАН ШПАРГАЛО, член УНС Відд. 220-го ім. св. Петра і Павла в Чикаго, Ілл. помер 12-го липня 1987 року на 62-му році життя. Нар. 1-го лютого 1925 року. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку кузину Вікторію Ларсон, племінників і племінниць. Похорон відбувся 16-го липня 1987 року на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Ілл.
Вічна йому Пам'ять!

Дж. М. Блідий, секр.

ЙОСИФ БІЛОВУС, член УНС Відд. 146-го ім. Івана Франка у Воррен, Мінн., помер 1-го червня 1987 року на 77-му році життя. Нар. 1909 року в Монреалі, Канада. Членом УНС став 1943 року. Залишив у смутку сина Ярослав з дружиною Єлисаветою, онуків Йосифа, Марійку Лін і Анну Єлисавету, сестру Павліну; братів Михайла і Павла та дальшу і ближню родину. Похорон відбувся 8-го червня 1987 року на укр. національній цвинтарі у Вашингтоні, Д.К.
Вічна йому Пам'ять!

Григорій Корб'як, секр.

МАРІЯ ІВАНЧОЧКО, член УНС Відд. 112-го Т-ва св. Марії в Пармі, Огайо, померла 21-го липня 1987 року на 92-му році життя. Нар. 24-го березня 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку Анну Греко і сина Михайла. Похорон відбувся 24-го липня 1987 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна їй Пам'ять!

Мері Капраль, секр.

ЕВГЕНІЯ ШАБАТУРА, член УНС Відд. 245-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Трентоні, Н. Дж., померла 23-го липня 1987 року на 60-му році життя. Нар. 1927 року в селі Деліч, Стрий, Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку сина Володимира з родиною і дві доньки Євгенію з родиною і Марію. Похорон відбувся 27-го липня 1987 року на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.
Вічна їй Пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

НАТАЛКА БОЛ, член УНС Відд. 236-го в Сієр, Па., померла 31-го липня 1987 року на 90-му році життя. Нар. 15-го травня 1897 року в селі Загугині, Снік, Україна. Членом УНС стала 1925 року. Залишила у смутку сина Августа і семеро інших дітей, 12 онуків і 19 правнуків. Похорон відбувся 24-го липня 1987 року на Парафіальному цвинтарі в Сієр, Па.
Вічна їй Пам'ять!

М. Скерпак, секр.

ІВАН КАПЛІН, член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Елизабет, Н. Дж., помер 16-го травня 1987 року на 62-му році життя. Нар. 11-го лютого 1925 року в Елизабет, Н. Дж. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку сина Осипа, доньку Цинтію, братів — Петра і Філімона. Похорон відбувся на цвинтарі св. Терези в Колонії, Н. Дж.
Вічна йому Пам'ять!

Михайло Хитрий, секр.

МАРІЯ БЛОНСЬКА, член УНС Відд. 407-го в Торонто, Канада, померла 3-го червня 1987 року на 62-му році життя. Нар. 1925 році в Україні. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку мужа Михайла. Похорон відбувся 6-го червня 1987 року на цвинтарі Пікерінг Йорк в Пікерінг, Канада.
Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА МИЧУДА, член УНС Відд. 44-го в Нортгемптоні, Па., померла 20-го липня 1987 року на 63-му році життя. Нар. 17-го липня 1923 року в Нортгемптоні, Па. Членом УНС стала 1942 році. Залишила у смутку дві сестри Амелію і Марію Галлахер. Похорон відбувся 24-го липня 1987 року на цвинтарі св. Івана в Нортгемптоні, Па.
Вічна їй Пам'ять!

Мартин Шинка, секр.

BARKA COMPANY
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
Всі шкільні книжки ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРШ. На складі завжди є ВСІХ виданців. Одержати на слідуючий день після телефонічного замовлення.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в ВРОНХ. ВРООКЛН.

NEW YORK, OOKOЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК